

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 113.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789738704/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

fordi hun siger Dig Dine Feil, – belærede Tanten; – iøvrigt giver det Forhold, I staae i til hinanden, ham den fuldkomneste Ret.

Jeg staaer ikke i noget Forhold til Hr. Jespersen, erklærede Emilie fast, jeg er ikke forlovet med ham, og bliver det aldrig, hvor gjerne I saa ville have det. Jeg hader og afskyer ham.

Men Emilie, raabte hendes Moder bekymret, Du sagde dog i Formiddags endnu, at Du maaskee –

Men, søde Moder, det er jo ikke min Skyld, om jeg er kommen til at afskye ham. Man har jo aldrig nævnet hans Navn for mig, uden at Bebrejdelser og Irettesættelser er strømmede ovenpaa; saa har jeg leet, og saa har jeg seet suurt, naar han har været her; jeg maa jo tilsidst frygte hvergang han træder ind ad Døren. O Moder, det er ikke Dig, jeg beklager mig over, Du har ment mig det godt med hvad Du har sagt; men Tante gjør det ene for at drille mig; – jeg veed i det hele taget ikke, hvorfor Tante har nødig at blande sig i disse Anliggender.

Ah, Frøkenen bliver stødt; det er Takken fordi jeg har interesseret mig for at Du skulde gjøre et godt Parti: Ja saa, jeg skal saamænd ikke længer blande mig deri. Men, lille Emilie, Du maa ikke fortryde paa at jeg vedbliver at gjøre Din Moder opmærksom paa hendes Datters upassende Opførsel.

Men Herregud, Tante, hvad har jeg da gjort? Siig det hellere reent ud; thi jeg veed ikke andet, end at jeg saa godt jeg har kunnet har søgt at underholde de Mennesker her var iaften.

Saa Du veed ikke Andet? og Hr. Bearn, som Du uafladelig fjasede med, som Du udelukkende dansede med, og denne uanstændige Dands ovenikjøbet; som ikke veeg fra Din Stol den hele Aften; det synes Du ogsaa var passende?

Vilde Tante da, at jeg skulde sætte mig hen og suurmule, fordi en af de Herrer, min Moder har indbudet, siger mig nogle Artigheder.

Hør, lille Emilie, Du skulde nødig slaae med Nakken ad din Tante; jeg har villet skaane Dig; men naar Du er uartig, seer jeg ikke længer nogen Grund dertil. Hvorledes er Hr Bearn kommen i Din Moders Huus? Svar mig!

Men Gud forbarme sig, udbrod Fru St. Clair, hvad skal dog dette sige? Hvad har Emilie da gjort? Hr. Bearn er jo kommen her ganske ved en Hændelse.

Ja, ved en deilig Hændelse. Søde Julie, jeg vilde heller ikke have